

Ο ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ.

Ο Άγιος Απόστολος Ανδρέας, που η Εκκλησία μας γιορτάζει, στις 30 Νοεμβρίου, ήταν ένας, από τους Δώδεκα μαθητές του Κυρίου μας και αδελφός, του Απόστολου Πέτρου. Γεννήθηκε στη Βηθσαϊδά της Παλαιστίνης, που στην Εβραϊκή γλώσσα σημαίνει, « τόπος αλιείας» και ασκούσε, το επάγγελμα του ψαρά. Ο πατέρας του, ονομάζονταν Ιωνάς και η οικονομική του κατάσταση, δεν ήταν καλή, γιατί το επάγγελμα του ψαρά που ασκούσε, του απέδιδε ελάχιστα, με αποτέλεσμα, να μην έχει τη δύναμη, να τον σπουδάσει. Όμως η μόρφωση, δεν του έγινε εμπόδιο, να κατανοήσει η καθαρή του καρδιά, το κήρυγμα του Ιωάννη του Πρόδρομου, που ήταν κήρυγμα, που φέρνει τη σωτηρία και να γίνει, μαθητής

Ο Άγιος Ανδρέας.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Δευτέρα, 05 Νοέμβριος 2012 09:11 - Τελευταία Ενημέρωση Παρασκευή, 01 Φεβρουάριος 2013 19:10

του. Έτσι, βρέθηκε δίπλα, στον Ιωάννη τον Ευαγγελιστή, που ήταν και αυτός μαθητής, του Ιωάννη του Πρόδρομου. Γρήγορα, τους γνωρίζει τον Διδάσκαλό μας, Ιησού Χριστό, λίγες μόλις μέρες, από τη Βάπτισή Του και τους λέγει: « Ίδε ο αμνός του Θεού » (Ιωάν. Α΄,36). Ο Ιησούς, τους απαντά: « Τι ζητείτε; Οι δε είπον αυτώ, Ραββί, ό λέγεται ερμηνευόμενον Διδάσκαλε, πού μένεις; Λέγει αυτοίς. Έρχεσθε και ίδετε. Ήλθον ουν και είδον που μένει και παρ' αυτώ έμειναν την ημέραν εκείνην, ώρα ήν ως δεκάτη» δηλαδή, στις τέσσερεις το απόγευμα. (Ιωάν. Α΄,39-40).

Ο Απόστολος Ανδρέας, μόλις βρήκε, αυτό το θησαυρό, φρόντισε να τον ανακοινώσει και στον αδελφό του, τον Πέτρο, ψάχνοντάς τον παντού, να τον βρει. Έτσι, μόλις, κατάφερε να τον συναντήσει, πλημμυρισμένος από χαρά, του λέγει: « Ευρήκαμεν τον Μεσσίαν» και αμέσως, τον οδήγησε κοντά Του. Με αυτές τις φράσεις, φανερώνει ο Ανδρέας, ότι ήταν σωστά κατατοπισμένος και γνώριζε, τη διδασκαλία των Γραφών. Μόλις, λοιπόν, είδε τον Πέτρο ο Κύριος, του λέγει: « Συ ει Σίμων, ο υιός Ιωνά. Συ κληθήση Κηφάς, ο ερμηνεύται Πέτρος». (Ιωάν. Α΄, 43). Ο Άγιος Ανδρέας, ονομάζεται και Πρωτόκλητος, γιατί είναι ο πρώτος, που κλήθηκε στο Αποστολικό αξίωμα, από τον Κύριό μας. Τον ακολουθούσε παντού και βλέποντας καθημερινά τα διάφορα θαύματα, η ψυχή του αφιερωνόταν, πιο πολύ στο Σωτήρα μας, Ιησού Χριστό. Ήταν δε, τόση η προθυμία που έδειξε, που ανά πάσα στιγμή, ήταν διατεθειμένος, να μαρτυρήσει, γι' Αυτόν.

Η δράση του ξεκινά, αμέσως, μετά την Πεντηκοστή, που οι Απόστολοι έβαλαν κλήρο, για ποιές περιοχές, θα κηρύξει ο καθ' ένας. Στον Απόστολο Ανδρέα, έτυχαν οι περιοχές, της Βιθυνίας και του Ελλαδικού χώρου. Έτσι, ξεκινά τις περιοδείες του, ο Άγιος και δε δείλιασε μπροστά στις δυσκολίες και τους κινδύνους, που καθημερινά αντιμετώπιζε. Όλα τα ξεπενούσε, με απόλυτη, επιτυχία. Φθάνοντας, στη Νίκαια της Βιθυνίας και μπροστά στο συγκεντρωμένο πλήθος, δίδαξε και με πολλά θαύματα κατάφερε να τους πείσει, να πιστέψουν, στο Σωτήρα μας, Ιησού Χριστό. Μάλιστα δε, απάλλαξε και την περιοχή από τα άγρια θηρία, που προκαλούσαν το φόβο και τον τρόμο, στους κατοίκους. Υπήρξαν, όμως και μερικοί, οι οποίοι δεν πίστεψαν, στη διδασκαλία του Αγίου. Σ' αυτούς, κατοικούσε μέσα τους ο διάβολος και συμπεριφέρονταν, σαν δαιμονιζόμενοι. Αφαιρούσαν οι ίδιοι, κομμάτια από τις σάρκες τους και υπόφεραν. Αυτούς ο Άγιος, τους λυπήθηκε και τους θεράπευσε, αυτοί δε, αμέσως, πίστευαν και βαπτίζονταν, Χριστιανοί. Στη Νίκαια, παρέμεινε ο Άγιος Ανδρέας, περίπου δύο χρόνια, όμως, εγκαταλείπει την περιοχή και πηγαίνει στη Σινώπη, αφού προηγουμένως, χειροτόνησε Ιερείς, προκειμένου, να συνεχίσουν το έργο του.

Μόλις έφθασε, στη Σινώπη του Πόντου, πληροφορείται, ότι την περιοχή, είχε επισκεφθεί, ο Απόστολος Ματθίας και ότι, αυτή τη στιγμή βρίσκεται, φυλακισμένος. Πηγαίνει, αμέσως στη φυλακή, προσεύχεται με θέρμη στο Σωτήρα Χριστό και οι πόρτες της φυλακής, άνοιξαν και βγήκε ο Απόστολος Ματθίας, σώος και αβλαβής. Οι κάτοικοι της περιοχής, ήταν άπιστοι, αλλά και άγριοι. Μόλις είδαν τον Απόστολο Ανδρέα να συντρίβει τις πόρτες της φυλακής, έκαναν συμβούλιο, προκειμένου να αποφασίσουν από κοινού, ποιά θα είναι η στάση τους, απέναντί του. Μερικοί πρότειναν, να μάθουν που μένει ο Απόστολος και να τον κάψουν, μέσα στο σπίτι του, ζωντανό. Άλλοι, που η άποψη τους επικράτησε, να του δέσουν τα χέρια και τα πόδια και να τον σύρουν στους δρόμους της πόλης. Ήταν τόσο το μίσος τους, που προκειμένου, να τον ξευτιλίσουν και να τον κάνουν να πονέσει περισσότερο, τον χτυπούσαν αλύπητα και του γέμισαν το αγιασμένο του κορμί, πληγές. Όταν, αργότερα, μετά από αρκετή ώρα βασανισμού, που κουράστηκαν να τον χτυπούν και τον θεώρησαν πεθαμένο, τον πέταξαν, μέσα σε λασπόνερα. Πίστεψαν οι ασεβείς, ότι έτσι, θα τον ξεφορτωθούν, τόσο εύκολα. Όμως, ο Σωτήρας μας Χριστός, δεν άφησε τον μαθητή του,

Ο Άγιος Ανδρέας.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Δευτέρα, 05 Νοέμβριος 2012 09:11 - Τελευταία Ενημέρωση Παρασκευή, 01 Φεβρουάριος 2013 19:10

αβοήθητο. Του παρουσιάζεται, Του δίδει θάρρος και Του γιατρεύει, τις πληγές. Έτσι, όταν το επόμενο πρωί, επισκέπτεται και πάλι την πόλη και οι κάτοικοί της τον είδαν υγιή, μετανόησαν γι' αυτή τους τη συμπεριφορά και έπεσαν στα πόδια του Αγίου και με δάκρυα στα μάτια του ζητούσαν, να τους συγχωρήσει. Στη συνέχεια, βαπτίστηκαν και έγιναν, Χριστιανοί. Μετά και απ' αυτά τα απρόσμενα γεγονότα, ο Απόστολος Ανδρέας εγκαταλείπει την περιοχή και πηγαίνει στα Ιεροσόλυμα, όπου παρευρίσκεται, στην Αποστολική Σύνοδο, για να έλθει μετά στην Πελοπόννησο.

Μόλις έφθασε στην Πάτρα, φιλοξενήθηκε στο σπίτι ενός κάτοικου της πόλης, που ονομάζονταν, Σώσιος και ήταν βαριά άρρωστος. Ο Άγιος Ανδρέας, ακουμπώντας το χέρι του, επάνω στο κεφάλι του, αμέσως, τον θεράπευσε, από την επικίνδυνη αρρώστια, που χρόνια κουβάλαγε. Το ίδιο συνέβη και με κάποιο άλλο ασθενή, που ήταν αιχμάλωτος, του ηγεμόνα Αιγεάτη και της γυναίκας του, Μαξιμίλλας. Ο Απόστολος τον συνάντησε, κυριολεκτικά πεταμένο στα σκουπίδια της πόλης, χωρίς την ελάχιστη βοήθεια και προστασία, τον λυπήθηκε και τον θεράπευσε, από την ασθένειά του. Όταν λίγο αργότερα, αρρώστησε και η σύζυγος του ηγεμόνα, από κάποια βαριά αρρώστια, ο σύζυγός της, έδειχνε να τα έχει χαμένα. Χρησιμοποίησε, όλο του τον πλούτο, καλώντας τους καλύτερους γιατρούς, για να την θεραπεύσουν. Καθημερινά έλειωνε και σιγά- σιγά έβλεπε, να την πλησιάζει, ο θάνατος. Στην απελπισία του, τον πλησιάζει κάποιος από τους δικούς του ανθρώπους και του λέγει, για τα θαύματα του Απόστολου Ανδρέα, ότι έχει θεραπεύσει αρκετούς ασθενείς, από βαριές ασθένειες. Αμέσως, στέλνει τους δικούς ανθρώπους, να τον βρουν και να τον παρακαλέσουν, να έλθει, να τη θεραπεύσει. Μόλις, ο Άγιος ήλθε και μόλις, έβαλε το χέρι του επάνω της, αμέσως θεραπεύτηκε και μόνη της, σηκώθηκε από το κρεβάτι, του πόνου. Ο ηγεμόνας, βλέποντας τη σύζυγό του τελείως υγιή και θέλοντας να ευχαριστήσει τον Άγιο Ανδρέα, για την επιτυχία του αυτή, παίρνει όλο του το θησαυρό και τον προσφέρει στον Άγιο, γονατιστός και με δάκρυα στα μάτια, τον παρακαλούσε, να τον δεχθεί. Ο Άγιος του εξηγεί, ότι η επιθυμία του είναι, να επιστρέψει στο δρόμο του Αληθινού Θεού, τόσο αυτός, όσο και οι κάτοικοι, της Πάτρας. Βρήκε, όμως και την ευκαιρία, να τον διδάξει περισσότερο και να μαλακώσει, έτσι, τη σκληρόκαρδη καρδιά του, προσωρινά. Οι κάτοικοι της πόλης, άρχισαν να γκρεμίζουν τους ειδωλολατρικούς ναούς και συγκέντρωναν τον πλούτο, που είχαν στην κατοχή τους, προκειμένου, να τον δώσουν στο Άγιο, για να τον χρησιμοποιήσει, όπως εκείνος ήθελε. Αφού, τον διέθεσε στους φτωχούς και τα ορφανά, ένα μέρος του κράτησε, για να τους κατασκευάσει Χριστιανικό Ναό, όπου θα λατρεύεται, ο Αληθινός Θεός.

Ο ηγεμόνας Αιγεάτης, προκειμένου, να συνεχίσει να ασκεί τα καθήκοντα του, έπρεπε να πάει στη Ρώμη, όπου ο Καίσαρας, θα του έκανε ανανέωση εντολής, για την εξουσία. Το διάστημα της απουσίας του, έπρεπε να βρεθεί κάποιος να τον αντικαταστήσει προσωρινά, μέχρι να επιστρέψει. Έκρινε, ότι ο αδελφός του Στρατοκλής, ήταν ο πλέον κατάλληλος, να αναλάβει προσωρινά, να διοικήσει την Πάτρα. Ο Στρατοκλής, είχε μαζί του και κάποιον έμπιστο υπηρέτη, που τον είχε, σαν αδελφό του. Ξαφνικά ο υπηρέτης αρρώστησε και άρχισε να σεληνιάζεται, δείχνοντας έτσι, ότι μέσα του, κατοικούσαν δαιμόνια. Οι προσπάθειες που έγιναν, από τους καλύτερους γιατρούς της περιοχής, δεν έφεραν το αποτέλεσμα, που ήθελαν. Ο ασθενής, αντί να καλύτερεύει, η κατάστασή του, χειροτέρευε. Έδειχναν όλοι, να τα έχουν χαμένα. Η Μαξιμίλλα, φροντίζει, να δώσει, τη λύση. Πλησιάζει τον Στρατοκλή και του ανακοινώνει, ότι στην περιοχή υπάρχει κάποιος ξένος γιατρός, που ονομάζεται Ανδρέας. Αυτόν, αν καταφέρεις και τον φέρεις στον ασθενή, να είσαι βέβαιος, ότι θα τον κάνει, αμέσως καλά, του είπε. Μόλις ο Στρατοκλής ακούει, για την ικανότητα του

Ο Άγιος Ανδρέας.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Δευτέρα, 05 Νοέμβριος 2012 09:11 - Τελευταία Ενημέρωση Παρασκευή, 01 Φεβρουάριος 2013 19:10

γιατρού Ανδρέα, στέλνει τους δικούς του ανθρώπους, να τον βρουν και να τον παρακαλέσουν να έλθει στο σπίτι του, να θεραπεύσει τον υπηρέτη του. Έτσι, μόλις, ο Απόστολος Ανδρέας ήλθε στο σπίτι του, αμέσως έφυγαν τα δαιμόνια και ο ασθενής έγινε, απόλυτα υγιής. Οι παρευρισκόμενοι, θαύμασαν για το γεγονός και πίστεψαν στο Σωτήρα μας Ιησού Χριστό. Από τους πρώτους, που βαπτίστηκαν από τον ίδιο τον Απόστολο, ήταν, ο Στρατοκλής και η Μαξιμίλλα, που έγιναν Χριστιανοί και προστέθηκαν στους φίλους, του Απόστολου Ανδρέα, όπου και τον ακολουθούσαν παντού.

Όμως, με τη συμπεριφορά τους αυτή, κάποιος ενοχλήθηκε, που δεν ήταν άλλος, από το διάβολο. Ψάχνει και βρίσκει, τους δικούς του διαβολικούς τρόπους και σε συνεργασία, με τους δικούς του διαβολικούς ανθρώπους, ετοιμάζει το σχέδιο, όταν, μόλις γύρισε ο ηγεμόνας Αιγεάτης, από τη Ρώμη. Αμέσως, τον πλησιάζουν και του λένε: « Αρχοντά μας, από την ώρα που αναχώρησες για τη Ρώμη, η σύζυγο σου Μαξιμίλλα, δε δοκίμασε από τα φαγητά που εμείς τρώμε, όπως έτρωγε πρωτύτερα. Χλευάζει τους Θεούς μας και προσκυνεί Εκείνον, που διδάσκει ο ξένος, που έχει έλθει εδώ. Της έχει δε, πάρει το μυαλό και η καρδιά της, είναι δοσμένη, σ' αυτόν». Ο ηγεμόνας Αιγεάτης, άστραψε και βρόντηξε, από το κακό του. Δίδει αμέσως εντολή, να φυλακίσουν τον Απόστολο Ανδρέα, και συγχρόνως σκέπτονταν, με ποιο τρόπο, να τον θανατώσει.

Μόλις, οι Χριστιανοί της Πάτρας, πληροφορήθηκαν το γεγονός, έτρεξαν, αμέσως, να επισκεφθούν τον Άγιο. Από τους πρώτους που έφθασαν, ήταν, ο Στρατοκλής και η Μαξιμίλλα. Πλησιάζοντας τις πόρτες της φυλακής, άνοιξαν από μόνες τους και έπεσαν στα πόδια του Αγίου και τον παρακαλούσαν, να τους ευλογήσει και να τους στερεώσει στην Αληθινή πίστη, του Σωτήρα μας Χριστού. Την ίδια στιγμή, χειροτονεί τον Στρατοκλή, Επίσκοπο Πατρών, τους ευλογεί και αναχώρησαν, από τη φυλακή. Ο Άγιος προσευχήθηκε , έκλεισαν οι πόρτες της φυλακής και ο ίδιος περίμενε την απόφαση του αιμοχαρή και σκληρόκαρδου τύραννου, Αιγεάτη.

Ο αιμοβόρος ηγεμόνας, δε δειλίασε, να βγάλει, την απόφασή του. Δίδει εντολή στους δήμιους του, να σταυρώσουν τον Άγιο και να τον μεταφέρουν στο τόπο της σταύρωσης. Μάλιστα δε, η εντολή που τους έδωσε, ήταν, να τον σταυρώσουν, με το κεφάλι προς τα κάτω. Έτσι, μόλις, ετοιμάστηκαν όλα, ο Άγιος προσευχήθηκε, ευλόγησε τους Χριστιανούς, που με οργή παρακολουθούσαν το θέαμα και γεμάτος χαρά, ανέβηκε στο σταυρό. Οι στρατιώτες, του κάρφωσαν τα χέρια και τα πόδια, εφαρμόζοντας, έτσι, την εντολή, που τους δόθηκε. Ο Επίσκοπος Πατρών Στρατοκλής, που δεν άντεξε, να βλέπει το θέαμα, έσπευσε, να κατεβάσει τον Άγιο από το σταυρό, αλλά εμποδίστηκε, από το ανθρωπόμορφο τέρας, Αιγεάτη. Οι Χριστιανοί που μαζεύτηκαν, οργισμένοι, ζητούσαν να ξεκαρφώσουν τον Άγιο από το σταυρό. Ο Άγιος Ανδρέας, τους παρακαλούσε και τους ζητούσε, να μην αντιδρούν στην απόφαση του ηγεμόνα, για να μην υπάρξει σύγχυση και ταραχή. Ο ίδιος, ο ηγεμόνας, βλέποντας την οργή και την αγανάκτηση των Χριστιανών, κινήθηκε να κατεβάσει τον Άγιο, από τον σταυρό. Όμως, ούτε και σ' αυτόν επέτρεψε ο Άγιος, να το κάνει, μάλιστα δε του λέγει: « Είναι καλύτερα, να λύσεις τον εαυτό σου από τα δεσμά της απιστίας σου, γιατί εάν δεν πιστέψεις στο Σωτήρα Χριστό, σε λίγο θα χάσεις, όχι μόνο την παρούσα ζωή, αλλά και την αιώνια». Ο Άγιος, απόλυτα ήρεμος, αφού συμβούλεψε, για τελευταία φορά τους Χριστιανούς, να μείνουν σταθεροί στην Πίστη τους, στο Χριστό, παρέδωσε την Αγία Του Ψυχή, στα χέρια του Κυρίου μας, σε ηλικία 80 ετών. Ήταν, η 30η Νοεμβρίου και τη μέρα αυτή γιορτάζεται, από την Εκκλησία μας.

Οι αγιογράφοι της Εκκλησίας μας, όταν πρόκειται, να τον αγιογραφήσουν, τον παριστάνουν να έχει μεγάλη ηλικία και τα μαλλιά του, να είναι, αχτένιστα. Τα γένια του, να

Ο Άγιος Ανδρέας.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Δευτέρα, 05 Νοέμβριος 2012 09:11 - Τελευταία Ενημέρωση Παρασκευή, 01 Φεβρουάριος 2013 19:10

είναι διχαλωτά και κρατεί στο ένα του χέρι χαρτί τυλιγμένο και στο άλλο κρατεί κοντάρι, που στην κορυφή του, έχει σταυρό.

Απολυτίκιο του Αγίου:

Ως των Αποστόλων Πρωτόκλητος, και του κορυφαίου αυτάδελφος, τω Δεσπότη των όλων Ανδρέα ικέτευε, ειρήνην τη οικουμένη δωρήσασθαι, και ταις ψυχαίς ημών το μέγα έλεος.

Ακούστε το απολυτίκιο του Αγίου:

{mp3}ag-andreas{/mp3}

ΠΗΓΕΣ:

1. Θρησκευτική και Ηθική Εγκυκλοπαίδεια.
2. Εκδόσεις, Ορθόδοξου Τύπου « Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ» Χαραλάμπους Δ. Βασιλοπούλου.
3. Απολυτικά Αγίων, Byzmusic.gr, π. Νικόδημος Καβαρνός.

Το βίο του Αγίου Ανδρέα, τον αφιερώ νω:

- 1) Σε όσους φέρουν βαπτιστικά, το όνομα του Αγίου και ξεχωριστά στους κατοίκους της πόλης της Πάτρας, με την ευχή, να προστατεύονται στη ζωή, από τη Χάρη του Αγίου.
- 2) Στην εγγονή μου Μαρκέλλα και στους γονείς της, να προστατεύεται η ζωή τους από τη Χάρη του Αγίου.

Σπήλι, Νοέμβριος 2012.

Σταυριανάκης Κωνσταντίνος του Βασιλείου.

Θεολόγος, πρώην Διευθυντής, Γενικού Λυκείου Σπηλίου.

{JComments ON}

Ο Άγιος Ανδρέας.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Δευτέρα, 05 Νοέμβριος 2012 09:11 - Τελευταία Ενημέρωση Παρασκευή, 01 Φεβρουάριος 2013 19:10
